

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως

6,249. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 3,531 Π' Ψήφισμα Διατάττει.

Τὰ ἔγγραφα τῆς ιδιοκτησίας τῶν πλοίων τῆς Α' κλάσεως ὅλων τῶν κύριων, ὅσας ἐξ ὑπογράφονται μόνον παρὰ τοῦ ἑκκατάστατου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ἐν Πόρῳ, τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Σεπτεμβρίου.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐπαυλῆθεν εἰς Πόρον μετὰ ἀποδημίαν ὁ Πρῶτος Στόλαρχος τῆς Ἐλ-
λάδος Λόρδος Κοχράνης κατέπλευσε δὲ ἐπὶ τοῦ νέου
αἰματωμένου ἀτμοκινήτου Ἐρμού, περὶ τοῦ ὁποῦ ἀνεφέ-
ρειν εἰς τὸ 68 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας.

Ἀπὸ νεαρὰ γράμματα ἐκ τῶν παραλίων τῆς Μεσσηνίας
ἀνέκοιμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὁ Ἰδραήμης πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν ἀνεχώρησε μετὰ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτιακῶν στρα-
τευμάτων εἰς Αἴγυπτον, ἀφήσας εἰς τὰ φρούρια 1,200 μὴ
Αἰγυπτίους, καὶ ὅτι μέρος τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων
ἀνέβη πρὸς τὰς Πάτρας.

Κατὰ λάθος ὠνομάσαμεν (εἰς τὸ 66 φύλλον) Πρῶ-
τον τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν παρὰ
Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὸν Κόμητα Βούλγαρη. Ἡ
ἐξουχότης του συσταίνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του
ἀπεσταλμένος πρὸς τὴν ἡμετέραν διὰ νὰ συνδέσῃ
μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεις κατὰ τὴν
ἐξουχίαν τῆς 6 Ἰουλίου.

Κατ' αὐτὰς ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῶν Δυτικῶν Σποράδων
Β. Α. Καποδίστριας ἐδέχθη ἐκ μέρους τῶν Σπετσαίων
τὴν πολιτογραφίσεως ἐγγραφα. Σπεύδομεν δὲ νὰ
ἐκτελέσωμεν μετ' αὐτῶν καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ πολι-
τογραφηθέντος.

Ἡμεῖς οἱ πολῖται τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐπειδὴ γνωρί-
σαμεν πραγματικῶς, ὅτι ὁ Κ. Βιάρος Α. Καποδίστριας διὰ
τὴν μεγάλην παιδείαν καὶ βαθυτάτην σύνεσιν τῶν πολιτικῶν
ἐκτελέσων ἀπέδειξε τρανῶτα μεγάλην τὴν ὠφέλειαν
ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, καὶ ἤδη εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλ-

λάδος, καὶ ἐπειδὴ διὰ τούτων ἐλπίζεται βεβαίως ἡ ἠθικὴ
καὶ πολιτικὴ μεταρρύθμισις παντὸς Ἑλλήνου πολίτου, τῆς
ὁποίας θέλομεν συμμεθεῖν καὶ ἡμεῖς ὅχι ὀλίγον, τούτου
ἐνεκα ἐπιθυμοῦντες τὴν σχέσιν μετὰ τοιοῦτον ἄνδρα, παμφηφεί
καὶ διὰ θελήσει συνελεύσεως κοινῇ ψηφίζομεν, παραδεχό-
μεθα καὶ πολιτογράφομεν πολίτην Σπετσιώτην τὸν Κύριον
Βιάρον Α. Καποδίστριαν, ἐννοοῦντες καὶ θέλοντες νὰ μετ-
έχῃ καὶ ἀπολαμβάνῃ κατ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὸν τίτλον καὶ τὰ
δικαιώματα τοῦ γνησίου καὶ αὐτόχθονος Σπετσιώτου.

Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν τῆς ὁποίας φέρομεν τιμῆς καὶ ὑπο-
λήψεως πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνδρός, ἐδόθη τὸ παρὸν
ἐνσφράγιστον.

Τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1828, Σπέτσαι.

Οἱ παρὰ τῶν πολιτῶν ὅλων Παραστάται.

Ἀναστάσιος Κυριακοῦ.	Καμαρινὸς Μουριάτης.
Νικόλαος Δ. Λαζάρου.	Ἰωάννης Γκίκα Γκούπας.
Ἡλίας Θεομησιώτης.	Γεώργιος Μαθιοῦ.
Ἰωάννης Χρ. Κούτζης.	Ἰωάννης Α. Γουδῆ.
Ἀνδρέας Λαζάρου.	Λεωνίδιος Β. Δρίτσας.
Ἰωάννης Σκληρῆς.	Νικόλαος Σωτηράκης.
Παῦλος Χ. Αναργύρου.	Γεωργάκης Ν. Λάμπρου.
Θεοδόσιος Μπούτσας.	Χ. Ἰωάννου Σπυριδωνος.
Νικόλαος Σύρμας.	Χαραλάμης Σέκερης.
Ἰωάννης Θ. Μιξής.	

Οἱ Δημογέροντες τῆς Ν. Σπετσῶν
Χ. Ἰωάννης Μιξής.
Γκίκας Μπούτσας.
Α. Χ. Αναργύρου.
Βασίλειος Ν. Λαζάρου Ὁρλίφ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν κατὰ τὸ Τμήμα τῶν Δυτικῶν Σποράδων
Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον.

Ἐκλαμπρότατε.

Ἐάν τινες πόλεις τῆς Ἑλλάδος πατριωτικῶς ζήλῳ κινου-
μεναί ἔσπευσαν νὰ πολιτογράψωσι πρὸ ἡμερῶν τοὺς νεο-
ελθόντας ἐπιστήμους ἄνδρας, ἡμεῖς διαφορούμενοι εἰς τὸ περὶ
πολιτογραφίσεως ἄεθρον τοῦ τελευταίου ἐν Τροιζήνι συν-
τάγματος ἀνεχαιτίσαμεν τῆς προηγηθείσης ἐφέσεώς μας
τὴν ἐκτέλεσιν, λογιζόμενοι γνησίως πολίτας τῆς ὅλης Ἑλ-
λάδος τοὺς ἐπιστήμους τὴν πατρίδα εὐεργετήσαντας καὶ με-
τοιούτον πνεῦμα διεκρινέον τὸν νόμον, ὅτι εἰς ἄλλος μετὰ
τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην δὲν δύναται βεβαίως ἔχει βασι-
μώτερα δικαιώματα εἰς τὴν πατρίδα ἢ τὴν ἡμετέραν
Ἐκλαμπρότητα καὶ διὰ τὰς σημαντικὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα
εὐεργεσίας σας ἔτι ἀπὸντας τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὴν.

καθὼς Ἑλληνικὴν σας καρδίαν, ἣτις συνοδεύουσα τῆς μεγάλης φρονήσεώς σας τὰ ὑψηλὰ διανοήματα διὰ τοῦ δημοῦ καὶ φιλανθρώπου παραδείγματός σας, ἀποτελεῖ τὴν ἀτυχὴ ἀνάπλασιν τῶν ἡττόνων εἰς κρείττους καὶ κοινωφελε-
ατοὺς πολίτας.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ τοιαύτη μερικωτέρα πολιτογράφησις εὐαγγέλιον καὶ εὐάρεστος πρὸς ὅλους τοὺς πολιτογραφη-
σας, ἐκπληροῦμεν κοινῇ συναινέσει τὴν σταθερὰν ταύτην ἐπιθυμίαν μας διὰ τοῦ ἐσωκλείσθαι δημοσίον καὶ ἐπισήμου γράφου, παρακαλοῦντες ν' ἀποδεχθῇ ὡς ἀπὸ μέρους καὶ ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας τὸ ἐναργὲς τοῦτο τεκ-
μήριον, ὡς ἀναλλοίωτον βάσιν τῶν ὑψηλῶν περὶ τῆς Ἐκλαμ-
πρότητός σας αἰσθημάτων μας.

Εὐέλπιδες δὲ τῆς ἐπιτυχίας τῶν εὐχῶν μας, ὑποσημει-
οῦμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1828, Σπέτσαι.

Οἱ Δημογέροντες τῆς Ν. Σπετσῶν

Χ. Γιάννης Μέξης.

Γκίκας Μπότασης.

Α. Χ. Ἀναργύρου.

Βασίλειος Ν. Λαζάρου Ὁρλόφ.

Πρὸς τοὺς ἐντίμους Παραστάτας ὅλων τῶν πολι-
τῶν τῆς νήσου Πετσῶν.

Τὸ νὰ μὲ πολιτογράφητε εἰς τὴν πατρίδα σας, τώρα καὶ ἐδικὴν μου, ἐὰν τὰ μέγιστα μ' ὑπεχρέωσε πρὸς ὑμᾶς, φιλεῖ συμπατριῶται, διὰ τὴν ἀγάπην, τὴν ὅποιαν ἀναμφιβόλως πρὸς ἐμὲ ἐδείξατε, δὲν μ' ἐπροσκολλήσατε περισσύτερον εἰς αὐτήν, ἀφ' ὅτι ἤμην προσκολλημένος, ἀφ' ἧς ὥρας ἐγνώρισα τὴν ἀδύλον προθυμίαν σας εἰς τὸ ν' ἀκολουθήσητε τὰ ὅσα ἔτεινον καὶ τείνουσιν εἰς τὴν στερεὰν ἀποκατάστασιν τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων.

Ἐνθυμοῦμαι τοὺς λόγους σας, ὅτι ἐνίοτε ἡ γλῶσσα δὲν ἐκφράζει τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ὅτι αἱ πράξεις τ' ἀποδεικνύουσι, καὶ βλέπω τὴν διαγωγὴν τῶν πατριωτῶν διοικητῶν σας, καὶ γνωρίζω τὴν ὀρθότητα τῆς ἐκλογῆς σας, βλέπω τὴν θερμὴν προθυμίαν σας εἰς ἀπάσας τὰς προσ-
κλήσεις τῆς Κυβερνήσεως, διὸ οὐδόλως ἀμφιβάλλω ὅτι ἐστὲ, οἳ ἐπαγγέλλητε ὅτι ἐστέ.

Ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἔχει προστάτην τὸν Θεόν, καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν τέκνων τῆς.

Εὐχομαι τῶν Πετσῶν ἅπαντα τ' ἀγαθὰ, τῶν ὁποίων εἶναι ἄξιοι, καὶ πιστεύσατε ὅτι θέλετε μ' εὖρει συνεργάτην σας ἀκούραστον, καὶ συμπατριώτην σας εὐγνώμονα μέχρι ἐσχάτης μου ὥρας.

Τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Συμπολίτης

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους τὸν Προσφρονὸν Διοι-
κητὴν καὶ τοὺς Δημογέροντας τῆς νήσου Πετσῶν.

Ἡ ἐπιστολή σας τῶν 15 τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἡ δι' αὐτῆς συνοδευθεῖσα ἐγγραφὸς πράξις τῆς πολιτογραφησεώς μου, κατ' ἀπόφασιν τῶν παραστατῶν τῶν πολιτῶν ὅλων τῆς νήσου σας, δὲν εἶναι τὸ πρῶτον τεκμήριον τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σας καὶ συμπαθείας, ἀλλ' εἶναι βεβαία τὸ λαμ-
πρότερον, τὸ ἐντιμότερον καὶ τὸ εὐαρεστότερον πρὸς ἐμὲ τῶν ὅσων ἐδύνασθε νὰ μοὶ προσφέρητε.

Κρίνοντές με κατὰ τὴν καρδίαν μου δὲν ἐλαινθάσθητε,

καθὼς δὲν λανθάνεσθε κρίνοντές με κατὰ τὴν προθυμίαν μου.

Καὶ διὰ τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὅποιαν αἱ πράξεις μου ἐπ' ἐμοὶ ἐξήσαν, καὶ διὰ τὸν καρπὸν, τὸν ὅποιον παρ' ἐμοῦ ἐλπίζετε, ἄμποτε νὰ τὴν εἶχον δυνηθῇ, ἢ νὰ τὸ ἐδυνάμην καὶ τώρα ὅμως κατὰ τὰς περιορισμένας δυνάμεις μου θέλω εἰς πάντοτε προθυμότητος νὰ συνεργήσω καὶ ἐγὼ, κατὰ τὴν μικρὰν δυνάμιν μου, πρὸς ὠφέλειαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, συνεργαζόμενος εἰς τοῦτο μὲ τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ ἐναρτέα πατριώτας.

Πιστεύσατε εἰς τ' ἀναλλοίωτα αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μου, τὰ ὅποια τρέφω, καὶ σὰς προσφέρω.

Τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Συμπολίτης

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις τῶν πραγμάτων
τῆς Κρήτης.

Ἐκ Τζιτζιφῆ, 11 Σεπτεμβρίου.

Μετὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὰ Χανιώτικα γενικὴν μάχην, τὰ στρατεύματά μας ἐμβῆκαν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀποκορώου ἐξημέρωμα εἰς τὰς 2 τοῦ Ἀυγούστου, ὅπου ἐν μέρος αὐτῶν ἔτρεξεν εἰς τὰς Καλύδες ἡ χωρίαν παράλιον πρὸς τὸν κόλπον τῆς Σούδας, καὶ ἐπὶ ἡ λεμησεν ἐκεῖ ἕνα κλάδον τῶν Ἀποκορωνιωτῶν Τούρκων οἵτινες καταστενοχωρηθέντες ἐμβιβάσθησαν εἰς τὰ πλάγια τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, καὶ ἐπέρασαν εἰς τὴν Σούδα, καὶ τοῦτως ὁ Ἀποκόρωνας ἔμεινεν ὅλως διόλου ἐλεύθερος ἀπὸ Τούρκων.

Ὁ Συνταγματάρχης μας Βαρῶνος Κύριος Ράινεκ κλη-
ρῆς ὧν εἶχε διαμείνει εἰς τ' Ἀσκήφον ἀλλὰ θεοῦ βοηθείᾳ τῇ ἀναλαβὼν ὅπως οὖν κατέβη εἰς τὸν Ἀποκόρωναν, καὶ ἐκλῆ-
ρεν διὰ καθίδραν τοῦ τοῦ χωρίου Τζιτζιφῆ, ἀπέχων τῆς Μαλακῆς τὴν ὅποιαν κρατοῦσιν οἱ Τούρκοι, τρεῖς ὥρας. Ἡ παρουσία τοῦ ἐμφύχωσεν οὐκ ὀλίγον τοὺς δυστυχισμένους λαοὺς καὶ τῆς ἐπασχίας ταύτης, οἵτινες διὰ νὰ δεῖξωσι τὴν πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην των, ἤρχοντο συχνὰ πρὸς ἐπίσκεψίν του καὶ ὅτι.

Ὁ Μουσταφά πασας μετὰ τὴν εἰς τὰ Νεροκούρου ἐξο-
σίν του μὴν ὑποφέρων τὴν καταισχύνην ἐδοκίμασε ἡ ἔστειλε τὸ στράτευμά του δις ἐκ διαλειμμάτων διὰ τὴν ἐμῆ καὶ καταπατήσῃ τοὺς Λάκκους, νὰ θύσῃ καὶ ἐπὶ αὐτὴν ὁλέσῃ· ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖς καὶ καρτεροῖ ψυχοὶ Λακκιῶται μετὰ τῶν παραπλησίων των ἀντέκρουσαν τοὺς Τούρκους μετὰ μιαν αὐτῶν, οἵτινες κατησχυμμένοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Σούδα φωλεάς των, οἱ δὲ ἡμέτεροι κατέλαβον τὰς θέσεις καὶ τεθέντες καλῆτερα, καὶ ἄχρι τῆς σήμερον δὲν ἄφησαν τὴν ἐχθρὸς των ἀνενοχλήτους, μὴν ἔχοντες ὅμως ἀδειαν τοῦ Συνταγματάρχου εἰς τὸ νὰ κτυπήσωσιν αὐτοὺς πασιφανῶς.

Εἰς τὰς εἴκοσι τοῦ Αὐγούστου ἐπαρυσιάσθη εἰς τὴν Συνταγματάρχην γράμμα πολλὰ τραγικὸν ἀπὸ τοῦ Χρ-
στιανῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Μεγάλου Κάστρου, τὸ ὅπου ἐκτραγωδεῖ ὅτι εἰς τὰς 13 τοῦ Αὐγούστου, ἐπειδὴ ἡμέτεροι ἐφόδισαν εἰς μίαν ἐνέδραν κατὰ τὴν Μεσαρ-
τὸν τρομερὸν Ἀγριλίδην, ἀρχηγὸν τῶν Τευρκικῶν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κάστρου, οἱ Τούρκοι κλείσαντες τοὺς πυλῶ-
τοῦ φρουρίου Ἡρακλείου ἤρχισαν τὴν σφαγὴν ἀνεξαιρέ-
εἰς ὅλους τοὺς δυστυχισμένους χριστιανούς. Ἡ σφαγὴ ἐκράτησεν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, ὡς τὰ 750 πύρ-
μετρήθησαν εἰς τὰς πλατείας, καὶ ἀγνίας τῆς πύλης ἐκτὸς τῶν ριφθέντων εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὰ φρέατα

ἀποπάτους· δὲν ἄφησαν οὔτε γυναῖκας, οὔτε οὔτε βρέφη· εἴκοσι ἄνδρας μόνον ἄφησαν διὰ τοῦτο τὰ πτώματα τῶν ὁμογενῶν τῶν, ἀλλὰ καὶ ἔπειτα κατέσφαξαν ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους, τοὺς οἱ ἴδιοι ἀνείξαν διὰ τὴν ταφὴν τῶν ἀδελφῶν τῶν. δὲ ὁ μητροπολίτης διεσώθη εἰς τὰ παλάτια τοῦ ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ.

ἐχόρτασαν οἱ βάρβαροι ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἐν τῇ εὐγενῶν χριστιανῶν, ἀλλ' ἐξεlebόντες τοῦ Ἡραποστρατιᾶ ἐξηπλώθησαν εἰς τὰ περὶχωρα καὶ ἐπαρχίας τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους ἀπὸ τὴν Ἀρκα καὶ πέραν, καὶ κατέσφαξαν τὰς μισὰς τῶν χεῖρας αἵματα τῶν ἀνδρῶν καὶ δυστυχισμένων χριστιανῶν, ὅποιον αἱ μὲν γυναῖκες καὶ τὰ κοράσια ἐκλείοντο κιδώτια, καὶ ἐκεῖ μέσα εὐρίσκοντες τα, τὰ κατέσφαζον ἀπληρῶς. Πολλὰ ὀλίγοι ἀπὸ ὁλόκληρον ἐπαρχίαν διεσώθησαν εἰς τὰ ὄρη ὑπερασπισθέντες ἀπὸ τοῦ ἐπιλοφύρου μας. Εὐθὺς ὡς ἦλθεν εἰς τὸν Συνταγματάρχην ἡ τραγικωτάτη εἰδησις, ἀμέσως ἡ εὐγενεία του διεύθυνε τὰ ὅπλα τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Μ. Καστροῦ, αἱ ὁποῖαι εἰσὶν ἡ Ἀρκαδία, ἡ Γορτύνη, τὸ Καινόν, τὸ Αὐλοπόταμον, ἡ Κικασός, τὸ Μεισιπρόσωπον, τὸ Ἀμάρι, καὶ ὁ Ἅγιος Βασιλῆς, ὑπὸ τὸν γενναῖον αἰδεα Γ. Τσιβερὸν εἰς πολιτοπορίαν τοῦ Μ. Καστροῦ, τὰ ὅποια ὑπακούσαντα εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Συνταγματάρχου καὶ λαθόντα εἰκτεν πρὸς αὐτοῦ, συναδελφύς των ἔτρεξαν προθύμως, καὶ ἦδη τὸ Μ. Καστρον εὐρίσκεται πολιορκημένον, ὅσον εἶναι δυνατόν, ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους.

Τὸ παράδειγμα τῶν Καστρινῶν ἠκολούθησαν καὶ οἱ ἐν τῇ Ῥεθύμνῃ Τούρκοι, οἵτινες ἐξεlebόντες τὴν 19 τοῦ Αὐγούστου διὰ νυκτὸς ἐπέπεσαν ἐκ τῶν παραλίων μερῶν εἰς τὴν χωρίαν πρὸς τὰ ἐξημερώματα, καὶ κατέσφαξαν ὑπὲρ 60 χριστιανούς καὶ τὸν ἱερέα ἐνδεδυμένον τὰ ἱερατικά ἔλαβον μυσταγωγούντα· ἀλλ' ἐννοήσαντες αὐτοὺς εἰ ἡμέτεροι ἐπιλοφύροι ἀπὸ τὰ παραπλήσια, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ ἐξώγησαν ἐξ αὐτῶν 2. ἐσκότωσαν 25, ἐπῆραν δὲ καὶ ὅλην τὴν ζῶα εἰχον συναῖξαι διὰ νὰ τὰ ἐμβάσουν εἰς τὸ φρουρίον.

Ἦσαν δὲ οἱ Τούρκοι ὑπὲρ τοὺς 300. Τούτου γενομένου οὕτως ἐσχεδιάσθη ἡ πολιορκία καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ φρουρίου, καὶ ἦδη πολιορκεῖται πολλὰ καλὰ ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους Ῥεθυμνιώτας, καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀσφε-μνιώτας καὶ Καλλικρατιανούς, οἵτινες εἶναι ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἰωαννίνων.

Ὁ Συνταγματάρχης μας δὲ εὐρίσκεται ἔως ὥρας εἰς τὸν καθεδρὸν τοῦ τοῦ χωρίου Τζιτζιφῆ, καὶ καταγίνεται ἀσπαστικῶς μετὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, ἥτις τὸν παρακολουθεῖ, καὶ τὴν ἐφοδίασιν καὶ ατερέωσιν τῶν στρατευμάτων τῶν τῶν πολιορκιῶν τῶν μεγαλητέων καὶ ἰσχυροτέρων φρου- τῆς Κρήτης.

Ὁ κατὰ τὴν Λακωνίαν Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῆς Εὐγενείας Κύριος Ἰωάννης Γενδεῆλης ἀνέφερον εσχάτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀνατολικῆς Σπάρτης ἐν οὐσιῶδες συμβεβηκός, τὸ ὅποιον διὰ πολλοὺς λόγους ἐκρῆθη ἄξιον δημοσιεύσεως.

Κάποιος Μοῦσιος Σολομοῦ Μελά ἀπὸ τοῦ χωρίου Διμε- τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Σπάρτην Τμήματος ἡ ἁγίας ἐφόρευσε εἰς τὴν αὐτῆς τρέχοντος τὴν πεν- τῆς του δια εἰκιακὰ αἰτία.

Ἀμα εὐθὺς περὶ τούτου πληροφορία πρὸς τὴν Ἐπι-

τροπείαν, ἔγεινε παρ' αὐτῆς ζήτησις τοῦ φονέως. Ὁ πατήρ αὐτοῦ ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τῶν νόμων, παρέδωκεν ἀμέσως ὁ ἴδιος τὸν ἐγκληματίαν υἱόν του εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ τῆς δικαιοσύνης.

Πρὸς τοὺς ἐν Αἰγίνῃ Προκριτωτέτους τῶν Πελοποννησίων.

Κύριοι!

Τὸ περικλειόμενον ἀφιερώνω εἰς τοὺς ἐνταῦθα προκρίτους Πελοποννησίους, παρακαλῶν νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα. Ὅπου ἔζησα εἰς τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, ἐκείθεν ἡμπορεῖ νὰ παρρησιασθῇ κατήγορος, ἢ ἐπαινέτης τῆς διαγωγῆς μου. Ἐπιθυμῶ, Κύριοι, ἐάν μοι ἀνήκη νὰ ζήσω μὲ τιμὴν, ὥπου γῆς ἤθελα εὐρεθῶ, καὶ ὑπο- σημειοῦμαι μὲ σέβας.

Τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ εὐπειθὴς ὁμογενὴς
Χαρ. Μάλης.

Πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἅπαντας.

Πελοποννήσιοι!

Ἐνθ' ἀπὸ τὸ ἔτος 21 καὶ ὀλίγον τι πρότερον μέχρις Αὐγούστου τῶν 26 μ' ἐβλέπετε εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἴσως θαυμάζετε πῶς διέτριβον ἐκτετατῶς. ἔχετε δίκαιον, διότι «ὁ ἐπιμαίνας εἰς τέλος σωθή- σεται.» Δὲν εἶναι σκοπὸς μου νὰ κάμω τοιαύτην διασάφισιν. Ἡ ἀλληλο- γραφία μου θέλει ἀποδείξει. Οὔτε ἔμπορος, οὔτε ἀγροῖς ἐχρημάτι- σά ποτε, καὶ ἀφοῦ ἐγνώρισα τὸν κόσμον, ἔμαθα ποῖους ν' ἀγαπῶ, καὶ ποῖους νὰ ἐδιδότωμαι. Ἡ θεία πρόνοια ἐπαρρησίασεν ἐποχὴν, καὶ ἐπλή- ρωσα χρέος ἱερὸν καὶ φυσικόν, χρέος ἐπιτεθειμένον μᾶλλον εἰς ὅσους ὑπεχρέωσα μὲ πολλὰ ἢ ὀλίγα ἐκ τῶν φώτων τῆς αὐτῆς ἡ Ἑλλάς.

Εἰς τὸ ἔτος 26, κοντὰ εἰς τὰς τέσας ἄλλας ὁλεθρίους περιστάσεις μὲ ἐ- φοβίξε καὶ ἡ διαβολὴ· βάρος πραγμάτων μὲ ἠνάγκαζεν ἢ νὰ τὸ σκώσω μὲ τιμὴν, ἢ παρρησίως νὰ τὸ ἀποφορτισθῶ. Διαμαρτυρήσεις μου ἐναντί- ον ἰδιωτικῶν στρατευμάτων ἐν πρὸς ἡμᾶς ἐλευθερίας ὁμογενῶν, μὲ ἐπέφεραν ἐν Ναυπλίῳ κινδύνους, ἡ δὲ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνέηκεν ἀσθενῶς· χίλιοι, εἰ μὲν ὑπὲρ, εἰ δὲ κατὰ, ἀκρίτως ἐπίνυνον, ἡ ἐφεγὼν μὲ πικρὰ σπληνέματα τοῦς πολίτας. Ταχὺ ἀργὸν ἐμὲ δὲν ἤθελε νομίσαι τις, τῶν γιλιῶν ἓνα ἐπαινέτην, ἢ σπληνέτην.

Τὰ δύο τελευταῖα ὑπῆρξαν προσθήκαι. Μὲ τὸν θάνατόν μου δὲν ἤ- θελα, οὔτε ἔλπιζα νὰ μελύνουν χεῖρας ὁμογενεῖς· οὔτε κἀνείς ἐπίστευεν ἴσως πῶς εἰς τὸ ἔτος 26 ἤθελε μεταβληθῇ εἰς σπληνέτην ὁ δι' ὅλης ἐξαιτίας σεβόμενος ἄλλος τοῦς πολίτας, καὶ ἀποφεύγων ὅσα δὲν ἐδύνα- το νὰ θεραπεύσῃ. Ἀντικείμενον λοιπὸν φαίνεται, ὅποιον μόνον ἡ ἀλληλο- γραφία παρίστα, καὶ ἐκδεδωμένον ἐγγράφον εἰς τὸ ἔτος 25 τὸν Ὀκτώ- βριον.

Ἀποδείχεται, ὅτι μ' ὅλας τὰς παρρησιασθείσας ἀπελπισίας ἡ καρδία μου δὲν ἐπαράχθη. Ἐβλεπον τοὺς Ἕλληνας ἐτοιμούς ν' ἀποθάνωσι πάντες. Τὸ Μεισιλόγη, ὅσον ἐβεβαίωσε τὸ πρᾶγμα, ὅσην δύναμιν προ- σέτιθη εἰς τὸν ἔχθρον, καὶ ἀσθενεῖαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, τόσον ἐπολλαπλα- σίαζε τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ χριστιανοὶ βασιλεῖς ὑπέδειχναν τὴν ὁσὺν οὐπὼ βελθεῖν τῶν. Μόνος ὁ ἔχθρος ἦτον ἀτεγκτός, καὶ ἡ σκληρό- της του εἰς τὴν ἰδίαν του ὠφέλειαν παρρησιασθείσαν καὶ μὴ δεχθεῖσαν εἰς τὸ ἔτος 26, ἐμελλε νὰ ὠφελήσῃ τοὺς Ἕλληνας. Ἀπὸ τοιαύτα λοιπὸν ἐνδείγ- ματα καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὰ θαυμαστά τεράστια, ὅστις ἐκλέγει τὰ μαρὰ καὶ ἐξυθενημένα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνεξίτηλτου βουλῆς του, ποῖος ἐδίδαξεν;

Δεξιολογία καὶ ὕμνος εἰς τὸ ἔλεος τοῦ παιδεύοντος καὶ πάλιν ἱωμένου θεοῦ! Δόξα καὶ τιμὴ αἰώνιος εἰς τὰ χριστιανικά σκήπτρα, τὰ συντριψάν- τα δοκόντων κεφαλὰς!

Ἡ Ἑλλάς, Πελοποννήσιος, ἐκέρδισεν ὅσον ὀλίγον τὸ κέρδος τῆς, τόσον ὀλίγισται παραβαλλόμενοι αἱ θυσαί τῆς μετὰ ναυάγιον τόσον τρομερῶν! Ποῖος πιστεῖ εἰς τὴν πλῆθει ἄλλαν μίαν φορὰ συντετριμμένον καὶ βυθισμένον πλεῖν διὰ πολλοῦ; Οἱ Μακεδόνες, οἱ Ρωμάνοι, οἱ Τούρκοι ἀλλεπαλλήλως ὑπῆρξαν αἱ πλημύραι, εἰς τὴν ἰὴν τῶν ἐπείων ἐσῆπτο τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Οἱ Ἕλληνες τὸ ἐξέκολλαν μὲ τὴν δύναμιν καὶ ἀπό- φασιν τοῦ θεοῦ ἀπὸ λάσπης τόσον βρομερᾶν. Ἀς χαίρουνται λοιπὸν αὐτὰ ἢ χαρὰ εἶναι διπλή; αἱ πύραι τῶν θυσιῶν εἶναι προσωριναί· εἰ κίν- δυνος ἐπαυσαν· εἰ ἀπόγονοί των αἰσθανόμενοι τὴν μεγαθυρίαν, θὰ μα- καρίζων θαυμάζοντες εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Καὶ ὑμεῖς, Πελοποννήσιοι, πρέπει νὰ χαίρετε πολὺ μᾶλλον, τὸ διατῆ- δὲν εἶναι ἔργον μου· ἀσπὴς κάλλους καὶ δίκαιος θὰ προσβίσι τὰς σε- λίδας εἰς τὸ ἀθάνατον βιβλίον, αἱ ὁποῖαι «οὐκ ἀραιεθῶσονται ἀφ' ὑμῶν.»

Αἱ ἀνὰ χεῖρας πραγματεῖαι, μελενοῦντι ἔπρεπε νὰ ἐπεκτείνων τὴν ἐκτός διατριβὴν μου, ἀν' ὅχι ἄλλο, ὑποσχόμενοι ἀνταγωνιστῶν μὲν, ἀλλὰ τίμιον ὄφελος, ἐναντιώθη ἡ καρδία μου· ἐπὶ πρᾶγμα· ὅλκον νὰ συγχαρῶ μὲ ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ νὰ δώσω λόγον πράξεων.

Μεταξὺ τῆς κοινωνίας εἰ ἀνθρώποι διατρέχει εἰς βαθμοὺς, εἰς τὰς γνῶσεις διατρέχει κυρίως· ἡ τύχη ἀστατός, καὶ ἡ δοξα ἀβέβαιος. Ἀν- θρώπος μὲ περιορισμένης γνώσεως καὶ ἀτυχὴς εἶναι ταχὺ ἵσμι νὰ

